

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาพจีน (314) 成语故事 (314)

วันที่ 24 มีนาคม 2567 - 10:56 น.

Facebook

Twitter

LINE

Copy Link

ที่มา	คอลัมน์ "เรียนไทยได้จีน"
ผู้เขียน	อ.ช่อชิง เมธาธารณกุล ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มฟล.

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาพจีน (314) 成语故事 (314)

นิทานสุภาพจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 人面桃花 rén miàn táo huā (เหริน เมียน เถา ฮวา) โดย คำว่า 人 rén (เหริน) แปลว่า คน 面 miàn (เมียน) แปลว่า ใบหน้า (ในที่นี้สองคำรวมกัน (人面) หมายถึง คนที่ตนหลงรัก คนที่เคยพบเจอในอดีต 桃花 táo huā (เถา ฮวา) แปลว่า ดอกท้อ (ดอกท้อในความหมายของจีน คือสิ่งที่สวยงาม มีเสน่ห์) เมื่อรวมกันแล้วหมายถึง คนที่คุ้นเคย หรือคนที่เคยรู้จักเมื่อตอนดอกท้อบานเมื่อปีที่แล้ว มาถึง

ปีนี้ดอกท้อบานอีกแล้ว แต่คนที่คุ้นเคยหายไป ใช้บรรยายถึงความรู้สึกของชายที่ตกหลุมรักสาวตั้งแต่แรกพบ แล้วเฝ้าคอยตามหาคนที่ตนรักนั้น แบบข้ามปีเลยทีเดียว มาดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตจีนนี้กัน

ในยุคราชวงศ์ถัง มีหนุ่มนักศึกษาคนหนึ่ง นามว่า **ชฺยหู่ 崔护/崔護 Cuī Hù** เล่าลือกันว่า เขาจัดเป็นคนครบเครื่อง ทั้งรูปร่างหน้าตา และความรู้ความสามารถ จึงเป็นที่หมายปองของสาว ๆทั้งหลายที่ได้พบเจอเลยก็ว่าได้ แต่ชฺยหู่กลับมีนิสัยสันโดษ ไม่ค่อยพูดจาสูงส่งกับใคร เขามุ่งมั่นศึกษาหาความรู้ จนเมื่อได้มีโอกาสเดินทางเข้าเมืองหลวง เพื่อเข้าร่วมการสอบเคอจวี **科举 考试/科舉考試 kējǔ kǎoshì (เคอจวี ชาวจีน)** เมื่อเขาเดินทางถึงเมืองหลวงแล้ว ก็เป็นช่วงเทศกาลแข่งแข่งในฤดูใบไม้ผลิ ฤดูใบไม้ผลิของภาคเหนือจีนนั้น จะเป็นช่วงดอกไม้บานสะพรั่งพอดี ดังนั้น รอบเมืองหลวงจึงเต็มไปด้วยดอกไม้บานโดยเฉพาะดอกท้อ

ชฺยหู่เดินชมทิวทัศน์อันสวยงามนี้จนหลงลืมเวลา เขาเดินจนรู้สึกกระหายน้ำ จึงได้แวะเคาะประตูที่บ้านหลังหนึ่ง เมื่อประตูบานเปิดออก ผู้มาเปิดเป็นหญิงสาว ด้วยโฉมหน้าที่สวยงามของเธอ ทำให้ชฺยหู่ตะลึงงันพูดอะไรไม่ออก และหญิงสาวก็ตะลึงในความหล่อเหลาของชฺยหู่ ทั้งคู่จ้องมองตากันสักครู่ แล้วหญิงสาวก็ถามด้วยน้ำเสียงเขินอายว่า ท่านมาเคาะประตูด้วยธุระอันใดหรือ ชฺยหู่ได้สติกลับคืน ก็ตอบอย่างตะกุกตะกักว่า ข้าเดินทางชมทิวทัศน์อันสวยงามจนหลงทาง และรู้สึกกระหายน้ำยิ่งนัก ท่านพอจะให้ข้าดื่มน้ำแก้กระหายสักแก้วไหม

(ที่มาจาก <https://image.baidu.com/search/detail?ct>)

หญิงสาวเชิญชยุหู่เข้ามาในบริเวณลานกลางบ้าน พร้อมกับเข้าไปยกน้ำมาให้ดื่ม ขณะที่ชยุหู่กำลังดื่ม น้ำ ก็แอบเหลือบมองหญิงสาวไปด้วย หญิงสาวขวยเขิน จึงเดินไปพึ่งต้นท้อที่กำลังออกดอกบานสะพรั่งเต็มต้น ทำให้ดอกท้อกับสาวงามกลายเป็นรูปภาพแสนวิเศษเลยทีเดียว ชยุหู่ประทับใจยิ่งนัก ครั้นจะพูดกันอะไรต่อก็ขวยเขินและไม่กล้า สุดท้ายได้แต่ขอบคุณน้ำใจหญิงสาว และแนะนำตนว่า ตนเองชื่ออะไร และมาทำอะไรที่เมืองหลวงแห่งนี้ แล้วทั้งคู่ก็แยกย้ายกัน

หลังจากนั้นชยุหู่ก็เฝ้าคิดคะนึงหาหญิงสาวผู้นั้นอยู่เนืองนิจ จนย่างเข้าปีต่อมา เขาจึงตัดสินใจเดินทางหาหญิงสาวคนดังกล่าวในช่วงเทศกาลนี้ อีก แต่เมื่อเขามาถึงบ้านหลังดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าไม่มีใครอยู่เสียแล้ว ชยุหู่ผิดหวัง และเสียใจ แต่ไม่รู้ว่าทำอะไร และไม่รู้ว่าจะไปตามหาขวัญใจของตัวเองได้ที่ไหนอีก จึงได้แต่ระบายความอัดอั้นทั้งหมดเป็นบทกวีติดไว้ที่ประตูหน้าบ้าน พร้อมลงชื่อตัวเองไว้เสร็จสรรพ ในบทกวีความว่า

“去年今日此门中，人面桃花相映红。人面只今何处去？桃花依旧笑春风。”

Qùnián jīnrì cǐ mén zhōng, rén miàn táo huā xiāng yìng hóng.

Rén miàn zhǐjīn hé chù qù? Táohuā yǐjiù xiào chūnfēng.

ชวีเหนียนน จีนรื่อ ฉื่อ เหมิน จง, เहरิน เมียน เกาสวา เชียงอิ่ง หง

เहरิน เมียน หรุ จิน เหอชู่ ชวี, เกาสวา อี้จิว เชียว ชุนฟง

วันนี้เมื่อปีกลายได้พบนาง โฉมยงสวยสะคราญตั้งท่าอบาน

วันนี้वलลอสู่แห่งหนใด ดอกท้อเดียวดายสะพรั่งรับลมวสันต์

(ผู้เขียนใช้การแปลแบบสื่อความหมาย ไม่ได้แปลตรงตัวตามบทกวี)

แล้วชยุหู่ก็จากไปด้วยความเสียใจ ต่อมาผู้คนจึงนิยมใช้คำว่าคนรู้จักกับดอกท้อ มาบรรยายคนที่ตามหาคนรักของตนที่ไม่รู้ว่าไปอยู่ที่แห่งหนใดนั่นเอง

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：男女邂逅钟情。

成語比喻：男女邂逅鍾情

Chéngyǔ bǐyù: Nánǚ xièhòu zhōngqíng

เฉิงยหู่ ปี้ยวี่: หนาน นหรี เชียะโห้ว โจงฉิง

สุภาษิตเปรียบว่า ชายหญิงพบกันแล้วก็ตกหลุมรักกันอย่างไม่เสื่อมคลาย หรือรักแรกพบ

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

去年的这个时候，我遇见了她，可惜今日，人面桃花不知去处？

去年的這個時候，我遇見了她，可惜今日，人面桃花不知去處？

Qùnián de zhè ge shíhòu, wǒ yùjiàn le tā, kěxí jīnrì, rén miàn táohuā bu zhī qùchù?

ชวีเหนียน เตอะ แจ้อ เกอะ ฉื่อโหว่, หวู้ ยวีเจี้ยน เลอะ ทา, เข่อซี จินรื่อ, เหริน เมียน เกาฮวา
ปู้ จื่อ ชวี ชู่

**วันนี้ของเมื่อปีที่แล้ว ฉันพบเจอกับเธอ นำเสียดายที่ในวันนี้ ขวัญใจไปอยู่แห่งหนใด
เสียแล้ว**